

Som nævnt i de indledende bemærkninger, indeholder loven ingen bestemmelser om støtte til parcelhusbyggeri til eje. Derimod vil det foreslåede kapitel V kunne omfatte støtte til almennyttigt byggeri eller privat udlejningsbyggeri af parcelhuse, for så vidt byggeriet i øvrigt opfylder lovens betingelser.

Rammen for statsgaranti til almennyttigt byggeri er som i den gældende lov fastsat til 12.000 lejligheder i hvert finansår. For at muliggøre en smidigere bevillingspraksis og for at opnå overensstemmelse med rentesikringsbestemmelserne er det foreslået, at rammen er *gennemsnitligt* 12.000 lejligheder årligt.

Lån fra det almennyttige byggeris landsbyggefond skal indgå i det almennyttige byggeri. Disse lån betegner et led i det almennyttige byggeris selvfinansiering, og statsgarantien omfatter derfor ikke denne långivning.

Kap. V indeholder ikke de tidligere bestemmelser om, til hvilke befolkningsgruppers behov byggeriet skal være. Sådanne bestemmelser er overflødige, idet fornødne regler herom findes i lovforslagets kap. III om almennyttig boligvirksomhed.

For så vidt angår statsstøtte til privat byggeri, er det i lovforslaget udtrykkelig angivet, at der skal være tale om udlejningslejligheder. Parcelhusbyggeri og andre former for ejerlejligheder kan ikke modtage støtte.

Rammen for statsgaranti til privat udlejningsbyggeri er ansat til 6.000 lejligheder i hvert finansår, svarende til l. 58-rammen på 10.000 lejligheder med fradrag af parcelhusandelen på 4.000 lejligheder.

Reglen i l. 58 § 23 stk. 2 om overføring af uudnyttede bevillinger fra privat til socialt byggeri er udgået, da reglen i praksis ikke har noget anvendelsesområde.

De hidtidige bestemmelser om fremme af det langtidsplanlagte industrialiserede byggeri ved fastsættelse af 5-års rammer for garanti- og rentesikringstilsagn er videreført (§ 36).

Den gældende bestemmelse om, at boligministeren ved bevilling af støtte kan tage særligt hensyn til behovet for opførelse af boliger til erstatning for lejligheder, der nedlægges som følge af kondemnerings- og saneringsvirksomhed eller gennemførelse af gade- og vejanlæg, er foreslået udvidet, således at bestemmelsen også gælder ved gennemførelsen af „andre offentlige anlæg“ (§ 37). Bestemmelsen vil formentlig være meget hensigtsmæssig i de kommende år, hvor der må ventes en betydelig offentlig anlægsvirksomhed., f. eks. vedrørende lufthavne. Bestemmelsen følges op af en fortrinsret til nybyggeriet for de beboere, hvis lejligheder har måttet nedrives, jfr. bemærkninger til kap. IX.

Kap. V indeholder en adgang for boligministeren til at meddele principiel godkendelse af bygnings typer, som tjener til fremme af byggeriets produktivitet eller brugsværdi (§ 38, stk. 3).

Denne bestemmelse betegner en videreførelse af den gældende lovs § 18. Ifølge § 18 kan boligministeren godkende hustyper inden for såvel parcelhusbyggeriet som andet byggeri med henblik på en bemyndigelse til finansieringsinstitutioner m. v. til på statskassens vegne at yde statsgaranti. En sådan bemyndigelsesordning er ikke blevet gennemført og må nu bortfalde, for så vidt angår parcelhusbyggeri til eje, idet lov om boligbyggeri fremtidig ikke vil omfatte dette byggeri.

Den foreslåede § 38 omfatter kun støttet byggeri. Typegodkendelserne tager sigte på såvel planudformningen af boliger, bygningernes udstyr, hensigtsmæssige konstruktionsformer samt opførelsesudgifterne.

Med typegodkendelserne gives der det offentlige bedre mulighed for at være medvirkende til byggeriets hensigtsmæssige udvikling.

Til kap. VI. Bevilling af støtte til byggeri til sociale og kulturelle institutioner.

1958-lovens hjemmel til finansierings- og driftsstøtte til byggeri med socialt og kulturelt formål er bibeholdt i kap. VI. Der er dog visse realitetsændringer, ligesom bestemmelserne ved den givne lejlighed er redaktionelt ændret bl. a. for at fremhæve, at vilkårene for finansieringsstøtte til de her nævnte institutioner og til det almennyttige boligbyggeri i vidt omfang er ens. Det er således præciseret, at finansieringsstøtten skal ske i form af statsgaranti for den del af belåningen, der overstiger 65 pct. af ejendommens værdi, at statslån kun kan ydes, hvis der ikke kan skaffes privat finansiering med garanti, og at kommunal regaranti for halvdelen af statskassens eventuelle tab er et vilkår for statsgaranti (§ 76). Endvidere er de lidet anvendte bestemmelser i 1958-lovens § 29, stk. 3, § 30, § 31 og § 32, stk. 1, udgået.

Til §§ 45 og 46.

Statsgaranti gives til de samme institutioner som nævnt i 1958-lovens kap. V, og den lidt ændrede formulering i § 45, stk. 1, nr. 3, er blot en ajourføring efter sprogbrugen i lov om børne- og ungdomsforsorg. Lånegrensen foreslås fastsat til 94 pct. også for de i § 45, stk. 1, nr. 5, nævnte institutioner, der bl. a. omfatter dagplejehjem for ældre og svage-lige samt byggerier, der tjener boligformål uden at kunne karakteriseres som egentlige lejligheder.

Den årlige ramme for garantitilsagn er i 1958-